

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra AAGE OG ELSE - DØDEN -

Citation: Kidde, Harald: "Døden. - 1902", i Kidde, Harald: *Døden. - 1902*, 1902-03, s. 50.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde01val-shoot-idm140638392594816/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Døden. - 1902

«Hvorfra véd du det?» spurgte han.

«Jo — fra min Fa'r.»

«Din Fa'r —»

«Ja, han er forlist.»

Tue så opskræmt på ham, ja, det var jo sandt — det hørte han jo i Aftes, men da Anton lod til at læge det med stor Ro, spurgte han:

«J den biscayiske Bugt?» — i alle de Bøger, han havde læst, forliste Folk altid dér.

«Næ — nej,» afviste Anton med Foragt, «ude på det rigtige store Hav.»

Tue faldt i Tanker, han så atter det uhyre Hav vandre og vandre fra Horizont til Horizont, grønt med hvidt Skum.

«Dér kan du se — sådan så hans Skiv ud, det har han selv snittet,» Anton pegede op under Loftet, og i Tusmørket så Tue et lille Skib hænge deroppe med hvide Sejl og slanke Master og et Væv af Snøre, «men det må jeg ikke lege med, for Mo'r siger, at det skal være en Amindelse om vores Fa'r, og derfor har jeg lavet de her.»

Så gav de sig atter i Lag med Cigarkasserne, og snart var de inde i en ivrig Læg, men Anton var dum, han forstod kun at lege Handelsskib, der førte Mad med hjem, men Tue viste ham at lege Orlogsskib og Røverskib. Snekkerne duvede og vuggede i hint grønne Hav, Skummet sprøjtede om de knejsende Stavne, og Sejlene sylmede — det gik for alle Reb.

«Nå, Tue,» Fader lagde sin Hånd på hans Skulder, han så forskrækket op, han havde rent glemt, hvor han var; der var nu helt mørkt i den lille Stue, Sneen skinnede udenfor.

«Å, Fa'r, her er rørt,» udbrød han og trykkede hans Hånd mod sin Kind.

«Ho, ho — nej se da,» lo Birte smigret og glattede sit Forklæde.